

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Semicenturia Variarum Resolutionum Moralium Pro Foro Interno, Atque Externo

Heislinger, Anton

Monachii, 1745

Casus XL. De Sepultura Acatolici.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40155

& sequentibus. Farinacium loc. cit. c. 2. n. 49 Palaum de immunit. Ecclesiastica disp. unica. pu. 11. n. 12. Confirm. 2. Juxta communiter receptam regulam. Spoliatus ante omnia est restituendus : ergo cum Ecclesia sit spoliata jure de-

tinendi confugam, ante omnia per hujus dimissionem erit Ecclesia restituenda : ergo non poterit intermissa hac restitutione ob alias commissa furta puniri saltem corporaliter.

Casus XL.

De Sepultura Acatholici.

Bonifacius Legionis cujusdam Cæsareæ in præsidio degentis Sacellanus, cum ad efferendum cujusdam militis funus vocaretur, superpellicedò, & stolâ indutus comparet ; quia autem postea intellexerat, defunctum acatholicum esse, depositis superpellicedò, & stolâ, indutus pallio funus ad cœmeterium Catholicorum, ubi mortuus depositus fuerat, comitatur, omittis precibus, cæterisque solemnitatibus, quæ in funere Catholicorum adhibentur, occasione hujus.

Quær. 1. Utrum Bonifacius aliquam censuram incurrerit?

Quær. 2. Utrum non saltem peccaverit graviter?

Quær. 3. Utrum cœmeterium hac ratione profanatum fuerit?

Synopsis.

§. I.

Resolvitur primum
quæsitum.

Utrum Bonifacius censuram aliquam incurrerit?

1. Juxta Canones hæreticus ipso jure excommunicatus est censura latæ sententiæ.

2. Alii

2. Alii excommunicati sunt vitandi, alii non.
3. Allatos Juris Canonici textus, & Bullam Cœnæ nequaquam statuere hæreticos vitandos esse.
4. Cùm talibus hæreticis, & alijs, qui non sunt manifesti Clericorum percussores, nec specialiter excommunicati, ceteri fideles licitè communicant in rebus politicis.
5. Juxta aliquos idipsum tenendum circa communicationem in Divinis, ad quam fideles hæreticum, aut alium specialiter non excommunicatum non inducunt.
6. Sacellanus ex hoc suo comitatu nequaquam ullam censuram incurrit.
7. Clementina prima de sepultura non est extendenda ad mandantes sepulturam hæreticis.
8. Neque incurrit excommunicationem, qui cum hæreticis videtur communicasse.
9. Cùm hic Comitatus fuerit communicatio merè politica,

§. II.

Resolvitur secundum Quæsitum.

Utrum Sacellanus saltem non graviter peccaveris?

10. Non peccavit graviter ob dispositionem cap. *excommunicatos causa 11. q. 3.*
11. Cùm juxta Palaum extra casus ab illo adductos solùm venialiter peccet communicans cum excommunicato.
12. Hæc communicatio fuit solùm in civilibus, & cum excommunicato tolerato.
13. Officiales bellici comitantes funus acatholici Ducis non peccant graviter.
14. Juxta quosdam Authores non est mortalis excommunicatio talis etiam in rebus humanis Ecclesiasticis in colatione Beneficii &c.
15. Excusat insuper consuetudo apud Legiones militares introducta.
16. Utì etiam utilitas in sacellanum ex hoc redundans.

§. III.

§. III.

Resolvitur tertium

Quæsitum.

Utrum cæmeterium hac ratione profanatum fuerit?

17. Præter Judæos, atque Paganos etiam hæretici à Sepultura Ecclesiastica excluduntur.
18. Excommunicati non vitandi sepeliri possunt, si ante mortem pœnitentiæ signa ediderint.
19. Excommunicatus, & impœnitens licèt toleratus per se non potest in loco sacro sepeliri.
20. Sepelientes in loco sacro hæreticum notorium agunt illicitè, quin tamen excommunicationem incurrant.
21. Reconciliandus erit locus facer, in quo specialiter denunciatus sepultus fuerat.
22. E loco sacro non erit effodiendus acatholicus, aut alius toleratus, & non denunciatus excommunicatus. Hinc non opus erit reconciliatione,

23. Nec effodiendus sepultus iste erit, quòd impœnitens videatur mortuus.

§. I.

Resolvitur primum

Quæsitum.

Utrum Bonifacius aliquam censuram incurrerit?

PRO Resolutione casus supponendum erit Primò. in *cap. cum Christus in princ. cap. ad abolendam, cap. excommunicamus. 1. & 2. de hæreticis, cap. noverit, de sententia excommunicationis.* hæreticum ipso jure excommunicari, ita ut hæc censura sit latæ sententiæ.

Suppon. 2. Alios excommunicatos sive propter hæresin, sive propter aliud crimen esse vitandos, alios non esse vitandos, in quantum cum illis fideles communicare possent.

Not. 3. Allatos superius textus Juris Canonici, uti & Bullam Cœnæ nequaquam statuere hæreticos vitandos juxta Azor. *l. 8. c. 13. q. 7.* Bonac. *disp. 2. de censuris. q. 5. p. 2. n. 9.* Sanchez *l. 2.*

Mmm

c. 9.

c. 9. n. 3. Suarez *disp. 21. de fide. sect. 3. n. 3.* & alii cum Palao *disp. 4. de hæresi & c. pu. 1. n. 2.* Item de *cenfuris disp. 2. p. 4. §. 6.* citante plures alios in hanc rem Authores. Prob. ex *extravaganti ad evitanda scandala*, qua Martinus V. confirmat Concilium Constantiense anno 1414. celebratum, hæc extravagans omnibus fidelibus concedit favorem communicandi cum excommunicatis, qui specialiter, & expresse denunciati non fuerint, neque manifesti Clerici percussores extiterint.

4 Not. 4. Cum talibus hæreticis, & excommunicatis aliis, qui non sunt manifesti percussores Clericorum, si non sint specialiter excommunicati, licitum esse cæteris fidelibus communicare in rebus politicis, prout docetur in *candelabro aureo de excommunicatione n. 78. & 79.* Coninck *disp. 14. dub. 3.* Hurtad. & aliis. Ratio est, quod in prælaudata extravaganti hæc facultas ad tollendos fidelium scrupulos permittatur; Atqui hoc non obtineretur, si in sola necessitate permitterentur talia: ergo &c. cum stante ista etiam

cum denunciatis specialiter hæreticis communicare fideles possunt, & semper potuerunt.

5 Not. 5. Ab Ægidio Coninck *disp. 14. dub. 3. con. 3.* Laym. *lib. 1. summæ tract. 5. cap. 4. n. 5. in fine.* optimè adverti, hoc ipsum dicendum esse de communicatione in divinis, ad quam fideles hæreticum, aut alium non specialiter excommunicatum, non inducunt, eò quod præceptum Ecclesiasticum, & censura nullam communicationem cum talibus excommunicatis interdicit: nec fidelis causa existat, ut excommunicatus communicet cum fidei. His præmissis.

6 Ad primum Quæsitum respondeo, nostrum Sacellanum nequaquam censuram incurrisse, quod funus defuncti hæretici comitatus fuerit, modo in specie facti proposito. Prob. Si incurrisset aliquam censuram, foret excommunicatio, quæ in *Clementina prima de Sepultura*: lata fuit in sepelientes scienter excommunicatum: vel quam incurrunnt communicantes cum hæreticis, & excommunicato: atqui ex nullo horum capite incurrit excommunicationem. Prob.

Prob. 1. membrum minoris, Iste Sacellanus non sepelivit hunc hæreticum: ergo. Probatur antec. juxta Suarez, Coninck, Bonacinam, Navarrum, Cajetanum, Gasparem Hurtado, nomine sepelientium, propriè loquendo, non comprehenduntur comitantes corpus defuncti, nec Clerici canentes, nec fossam priùs aperientes; sed soli illi, qui corpus in sepulchrum immittunt, ac terrâ cooperiunt: atqui hoc non fecit Sacellanus noster: ergo propriè loquendo non sepelivit hunc hæreticum.

7 Si dicas juxta Suarez *de censuris. disp. 12. sect. 4.* Filiucium *tract. 12. cap. 4. n. 111.* Coninck *disp. 14. dub. 8. n. 67.* Ugolinum, & Reginaldum *lib. 32. n. 19.* præfaram Clementinam primam de sepulturis extendendam esse ad illos, quorum autoritate, ac mandato corpus sepelitur: raro enim, vel nunquam excommunicationis haberet locum, si solos immittentes corpus in sepulchrû comprehenderet, eò quòd isti sint homines rustici, & juris ignari, & consequenter vel ex metu, vel ignorantia à censura excusati: quotiescunque autem

constitutio, vel lex aliqua frustranea redditur, nisi extendatur ad casum sub proprietate verborum non comprehensum, debet admitti extensio *arg. glossæ finalis. c. 2. de usur. in 6.* juxta Felinum, Covarruviam alios relatos *4. variarum. cap. 3. n. 9.* Sanchez *l. 3. de matrim. disp. 49. n. 4. in fine.* ergo in præsentis hæc institutio, ac censura erit extendenda ad mandantes, *arg. cap. significavis de Judæis.* Sed contra est, etiam hoc concessio absolvendus à censura noster Sacellanus erit: negatur enim suppositum, quòd ad ipsius mandatum fuerit sepultus, & cœmeterio fidelium illatus. Contra est 2. dò quòd Navarrus, Cajetanus, Gaspar Hurtado, Avila, Bonacina *de censuris disp. 2. q. 2. pu. 2.* tueantur, ad mandantes non esse extendendam hanc censuram, quòd pœnæ non sint ultra proprietatem verborum extendendæ, hæc autem de solis sepelientibus loquantur.

Prob. Idem antecedentis membrum, ulterius hac ratione: etiam ipsi sepelientes propriè loquendo non incurrerunt hanc excommunicationem, conse-

M m m 2 quen-

quenter neque illam incurrisset, licet acatholicum Sacellanus sepeliisset. Prob. antec. excommunicatione in citata *Clementin. 1. de sepulchris, & cap. quicumque de hæreticis*. lata duntaxat fuit in illos, qui notorium hæreticum, vel excommunicatum, si iste specialiter denunciatus, aut notorius percussor Clerici fuerit, sepeliunt: ergo cum iste defunctus acatholicus miles non fuerit specialiter denunciatus, eundem sepelientes non incurrerunt excommunicationem, licet ponatur impœnitens decessisse. Prob. antec. autoritate, Navarrus *cap. 37. n. 137.* Henriquez *lib. 13. cap. 11. n. 3.* Avila *2. p. de censuris c. 6. disp. 10. dub. 6.* Layman, *lib. 1. summæ. tract. 5. part. 2, c. 4. n. 8.* Gaspar Hurtado *disp. 5. difficul. 4.* Suarez *disp. 12. sect. 4. à n. 5.*

Idem antecedens prob. ratione. Post Constantiense Concilium vi citat: *extravagantis ad evicanda scandala* sola communicatio cum hæreticis, ac excommunicatis specialiter denunciatis, est sub excommunicatione interdicta: ergo in *Clementin. 1. de sepulchris, & cap. quicumque de hæ-*

reticis lata in sepelientes hæreticos excommunicatio tanquam restricta à Concilio, comprehendit solos sepelientes hæreticum specialiter denunciatum.

Confirm. Ideo est sub excommunicatione prohibitum, ne hæreticus, vel alius denunciatus sepeliatur in loco sacro, quia non debemus communicare mortuo, cui viventi non licuit communicare: ergo à contrario licet communicare mortuo per sepulturam, cui viventi tanquam tolerato, ac non specialiter excommunicato potuimus communicare.

Pergimus itaque ad secundum membrum ejusdem antecedentis asserens, nostrum Sacellanum non incurrisse excommunicationem, quia videtur communicasse cum hæreticis. Vel ideo Sacellanus incurrisset excommunicationem, quia omnis Catholicus, qui comitatus fuerat hoc funus acatholicum fuit excommunicatus, vel solum, quia ille, qui erat Parochus Catholicus, comitatus fuit? ex nullo horum fuit excommunicatus: non ex primo, quia negatur suppositum, quod communicatio cum

cum acatholico non specialiter denunciato sit sub excommunicatione prohibita; nam ex dictis constat, solos specialiter denunciatos esse vitandos juxta Concilium Constantiense: atqui hic defunctus non fuit specialiter denunciatus: ergo. Sed neque ex altero capite aliquid contra Sacellatum nostrum probatur; nulla enim singularis, & solos Clericos in hoc puncto concernens excommunicatio, lata ullibi fuit: ergo &c. Quinimò, cum Officiales bellici asseruerint, alios suos castrenses Catholicos Parochos hac praxi usos fuisse, ejusmodi introducta consuetudo majorem licentiam hoc faciendi Sacellano nostro attribuit, prout id ipsum practitari videmus in urbibus, ubi Catholici permixti acatholicis vivunt.

9 Accedit, quòd hic Comitatus communicatio merè politica fuerit, non autem Ecclesiastica, multò ergo remotior ab excommunicatione erit, cum juxta Pyrrhing n. 80. de sepult. Schmalzgrueber de sepult. n. 53. à constitutione Clementina immunes sint, qui consulunt, vel non impe-

diunt, qui cantant, crucem, aut luminaria præferunt, qui sub humeris cadaver ad sepulchrum deferunt, vel sepulchrum effodiunt, modò postea corpus eidem non inferant, cum propriè sepelire defunctum isti non soleant.

Secundò, ut sepelientes excommunicatum incurrant excommunicationem in *Clement. 1. de sepulturis latam*, & subjaceant censuræ à cap. *quicumque de hereticis in 6. statutæ*, juxta Layman. *de excommunic. cap. 2. n. 19.* requiritur, ut istam sepulturam ex propriæ temeritatis audacia non sine contemptu clavium Ecclesiæ scienter facere præsumperint: atqui hæc non cadunt in illum, qui tantum comitatur funus: ergo &c.

Idem P. Layman, *l. 1. tract. 5. p. 2. c. 4.* in fine docet, minorem dubitationem esse, an hæreticorum funera cognati, & amici Catholici comitari possint absque excommunicatione, asseritque hanc minimè ab iisdem incurri, tum quòd ejusmodi comitantes ad sepulturam valde, ac materialiter duntaxat concurrant, hinc sub nomine sepelientium non comprehendantur:

M m m 3 tum,

tum, quòd talis Comitatus cognationis, & necessitudinis causâ præstitus ad politicam potiùs communicationem spectet: ergo cùm etiam Sacellanus iste castrensis habuerit aliquam relationem ad istum defunctum, quia curam totius legionis, & Catholicorum militum habebat, hoc totum de eodem tenendum erit.

§. II.

Resolvitur secundum
quæsitum.

Utrum Sacellanus saltem non peccaverit graviter?

IO **P**ROgredimur modò ad alterum dubium, utrum scilicet graviter peccaverit dictò modò funus acatholici comitans. Circa hoc videtur constare, eundem non posse gravis peccati reum fieri, arg. ex cap. *excommunicatos causa 11. q. 3.* ubi asseritur communicans cum excommunicato innodari simili excommunicatione, consequenter etiam graviter peccare, cùm sine gravi peccato non incurritur excommunicatio: non, in-

quam, ex hoc aliquid probari contra Sacellanum nostrum poterit; quia negamus suppositum, quòd incurrerit excommunicationem. Adde, quòd hujus cap. dispositio explicari possit, ut loquatur de excommunicatione minore, ut talis communicans sit excommunicatus minore, sicut alter est majore: Ratio hujus est, quòd volente Covarruvia cap. *alma. 1 p. §. 3. n. 3.* non semper similitudo sit attendenda omnimoda, & æqualis, sed secundum proportionem.

A mortali itaque peccato excommunicatus nostrum Sacellanum Palaum de *cenfuris disp. 2. pu. 18.* dum asserit, extra casus à se ibidem adductos sub veniali tantùm prohiberi fidelibus communicationem cum excommunicato, ac minorem duntaxat excommunicationem incurri. Quod probatur ex cap. *à nobis de exceptionibus*, & autoritate DD. qui ibidem referuntur.

Casus autem, in quibus solis excommunicatio major juxta Palaum & alios incurritur, & peccatum mortale committitur, adducuntur sequentes. Primò. Communicatio in Divinis, hoc est

est in Sacramentis, Officiis &c. Ecclesiæ solemnibus, & sepultura prius explicata.

Secundò. Prohibetur sub mortali & pœna excommunicationis majoris in *c. si concubina de sententiis excom. & e. statuimus. eodem tit.* Communicatio cum excommunicato in crimine criminoso, seu in crimine, ob cuius causam aliquis fuit excommunicatus.

Tertiò. Idem mortale, ac excommunicationem incurrit, qui cum excommunicato participant post latam sententiam contra participantes, ut habetur in *cap. quod in dubiis de sentent. excomm.*

Quartò. Incurritur à Clerico excommunicatio major & mortale, si in Divinis cum excommunicato non utcumque communicat, sed admittendo excommunicatum, sponte; liberè, ac voluntariè, ac sciens esse à Papa nominatim excommunicatum, ac insuper denunciatum. juxta Avilam, Sayrum, Henriquez, Hurtadum.

Cum ergo nullo ex istis modis cum hoc defuncto communicaverit noster Sacellanus, juxta

Palaum, & hos Authores, non peccavit mortaliter.

Præter hæc ulterius considerandum, quòd hæc communicatio fuerit solum in civilibus, & cum excommunicato quidem, tolerato tamen, & nominatim non denunciato. Sicut igitur communicantes in aliis civilibus negotiis in nostra Germania non peccant graviter, ita neque in comitatu funeris.

Uterius nullus Officialis accusat mortalis, si funus alicujus defuncti Ducis acatholici comitantur. Passim talis communicatio contingit Augustæ, sicut igitur ibidem permixti Catholici acatholicis vivunt, & unum corpus constituunt, sic etiam milites sub eadem legione congregati unum corpus constituunt, & consequenter in civilibus absque mortali communicant. Neque dicas: aliud de secularibus, aliud de personis Ecclesiasticis, & Clericis tenendum. Contra enim est, quòd nulla lex specialis inhibitiva respectu Clericorum in hoc puncto sit lata: Dein privilegium absolutè concedens communicationem est
latè

latè explicandum utpote juri infertum, & nemini nocens: ergo de qualibet civili communicatione, & respectu cujuslibet etiam Clerici est intelligendum.

- 14 Covarruvias, Avila, Henriquez, Hurtado apud Palaum *de censuris disp. 2. p. 18. n. 12.* tuentur, ex vi solius communicationis non esse per se mortalem communicationem cum excommunicato etiam in rebus humanis Ecclesiasticis, ut in collatione Beneficii, istius receptione, usu, & exercitio jurisdictionis Ecclesiasticæ, eò quòd hæc communicatio solùm secundariò per excommunicationem prohibeatur: ergo multò minùs erit mortale comitari funus defuncti in talibus circumstantiis.

Layman, etiam *l. 1. tract. 5. p. 2. c. 2. n. 16.* cum Bonac. Hurtado, Sayro defendunt, ut graviter peccetur communicando in mensa cum excommunicato denunciato, necessarium esse, ut hæc in mensa communicatio sit formalis, seu per modum unius, & ex destinato; nec sufficere, si casu in eadem domo, itinere, mensa in talem communicationem aliquis incidat; atqui no-

ster Sacellanus etiam ex mero quodam casu in hanc communicationem incidit: ergo &c.

In cap. *excommunicatos. 11. q. 15. 3.* etiam prohibetur sub gravi, ne aliquis excommunicato dicat vale, seu honorificam salutationem eidem impertiat, & tamen facientes contrarium non peccant graviter juxta D. Antoninum, Joannem Majorem, Sayrum, Graphis apud Palaum, *disp. 2. p. 17. n. 4. de censuris*: quia ista salutatio est consuetudine introducta, non ut voluntaria, sed ut necessaria, ut excommunicatus non inhonoretur, aut contemnatur: ergo, cum etiam consuetudine apud istam legionem fuerit introductum, ut Sacellanus comitaretur funus, dabitur excusatio.

Denique dat licentiam communicandi præsertim in civilibus utilitas: atqui in hoc actu locum habebat utilitas Sacellani, ne scilicet hæreticorum Belliducum invidiam, & aversionem sibi conciliaret, si morem suorum Antecessorum in hoc non imitaretur: ergo &c.

§. III.

Resolvitur tertium

Quæsitum.

Utrum cæmeterium hac ratione profanatum fuerit?

Dico 1. A sepultura Ecclesiastica præter paganos, atque Judæos etiam ipsos hæreticos exclusos esse. Probatur ex *c. fin. causa 24. q. 2.* Item ex *cap. excommunicamus 13. §. credentes de hæreticis.* Quod etiam observandum est, si post mortem hæresis illorum primùm fuerit manifestata. arg. *can. sanè. 3 causa 24. q. 2. citata.* Deinde, cum in *cap. Episcop. 8. de privilegiis in 6. & cap. Sacris. de sepulturis. & cap. consulistis. de consecrat. Ecclesie, vel Altaris.* Excommunicati saltem vitandi spoliuntur sepultura Ecclesiastica, etiam vi hujus *cap. Episcop.* citato loco sacro inferendi non erunt hæretici. Ratio autem hoc statuendi fuerat, quòd indecens sit communicare defunctis, quibus vivis non communicamus: atqui excommunicatis vivis non communi-

camus: ergo &c. ita habetur in *cap. Sacris de sepultura: Sacris autem Canonibus institutum est, ut quibus non communicamus vivis, neque mortuis communicemus.*

Dico 2. Cæterùm, cum qualibet pænalis constitutio tanquã odiosa sit restringenda, insuper ratio, ob quam excommunicati vitandi spoliuntur sepulturâ, nullum locum habeat in non vitandis excommunicatis, ac hæreticis, ideo Navarrus ad *Rubricam de sepulturis consil. 4.* Henricus *l. 13. c. 11. n. 3.* & Suarez *de censuris disp. 12. sect. 4. n. 5.* Wiestner *de sepult. n. 5.* cum majore parte aliorum Doctorum affirmant, excommunicatos non vitandos, si ante mortem pœnitentiæ signa ediderint in loco sacro sepeliri posse: nam eo ipso, quòd talibus vivis communicare possimus, etiam defunctis communicare non erit prohibitum.

Dico 3. Excommunicatus toleratus, & impœnitens per se non potest licitè in loco sacro sepeliri: Ratio est, quòd valde sit indecens, ut præcisus ab Ecclesia, & suffragiorum Ecclesie incapax in loco sacro sepeliatur.

Dico 4. Si hæreticus noto-
N n n r i u s

rius non tamen denunciatus illicitè sepeliatur in loco sacro, sepelientes non incurrunt excommunicationem in *Clement. 1. de sepult. aut in cap. quicumque de hereticis in 6. latam.* Ita Laym. l. 1. tract. 5. part. 2. c. 4. n. 9. asserens, hanc esse communiorem, & defenditur à Navarro, Henriquez, Ægidio, Avila. Rationem dat, quòd excommunicatione ex eo incurratur, quòd aliquis cum vitando communicaverit, ergo cum tales non fuerint vitandi, ideo non violavit hoc præceptum.

Dico 4. Si alicui tanquam denunciato specialiter deneganda fuisset sepultura Ecclesiastica, concessa tamen fuerit, tunc exhumandus erit, si ossa illius ex cæterorum fidelium ossibus discerni valeant. Ita communis &c. *arg. cap. Sacris. 12. de sepult.*

21 Dico 5. Si excommunicatus sit specialiter denunciatus, & vitandus, tunc locus sacer, in quo sepultus fuerat, reconciliandus erit: Ratio est, quod *arg. cap. consuluit. 7. de consecrat. Ecclie. vel Altaris.* per talem sepulturam locus sacer profanatus fuerat.

Dico 6. Si tamen ob hæresin, aut ob aliud crimen excommunicatus sit toleratus, & non denunciatus, ac vitandus, uti in Germania nostra sunt omnes Lutherani, tunc sepultus in loco sacro non erit ob hoc præcisè effodiendus, nec locus sacer reconciliandus. Ratio prioris est, quòd vitandus sit extrahendus, quia erit indecens communicare cum defuncto, cui vivo non licuit communicare: ergo cum non vitando viventi communicare licuit, etiam licebit defuncto. Item ideo denunciatus, & vitandus est effodiendus, quia suo corpore locum sacrum violat, ac polluit: atqui hoc non facit toleratus: ergo &c. Alterum cum priore defendunt Pyrrhing *de sepult. n. 70.* Schmalzgrueber *de sepult. n. 51.* ob rationem modò insinuatam, quia scilicet Ecclesia ex hoc non polluta, nec profanata fuit.

Licet autem non videatur, effodiendus iste acatholicus, quia nec nominatim, nec specialiter denunciatus fuit, alia tamen adhuc superesse potest causa, ob quam effodi debeat, quia scilicet impœnitens mortuus

tuis

tuus est, & tales non sunt tolerandi in cœmeteriis, eò quòd suffragiorum omnium sint incapaces. Huic tamen responderi potest, probabiliùs hunc hæreticum solùm materialem fuif-

se, edidisse præterea signa doloris de cæteris, quæ commisit se se sciverat, peccatis, consequenter nequaquam impœnitentibus finalibus annumerandum esse.

Casus XLI.

De Sepultura Ecclesiastica puteo suffocati.

Rusticus quidam, postquam in hospitiis multoties in crapula Sacramenta blasphemasset, sera nocte domum rediit, & altero die in puteo suffocatus invenitur, occasione hujus.

Quærit. 1. Num omnis in mortali notorio decedens sepulturâ Ecclesiasticâ sit spolian- dus?

Quærit. 2. Num in his circumstantiis decedens rusticus exciderit jure ad sepulturam Ecclesiasticam?

§. I.

Synopsis.

Resolvitur primum quæsitum.

Num omnis in mortali notorio decedens sepulturâ Ecclesiasticâ sit privandus?

1. Responso est negativa.
2. Quia talis suum ad sacram sepulturam jus ex nulla lege amisit.
3. Non omnes Canones in Decreto Gratiani detenti Ecclesiasticæ legis vim obtinent.
4. Nulla pœna, nisi expressa Jure statuatur, irroganda est, & concessum est, omne quod non est expressè prohibitum.
5. Carentia sepulturæ deceden-

N n n 2

den-